

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 340/2015
08.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М. и др, због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног С.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.102/14 од 24.07.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1388/14 од 24.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 08. априла 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног С.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.102/14 од 24.07.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1388/14 од 24.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.102/14 од 24.07.2014. године окривљени С.М. је, поред осталих окривљених, оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године. У ову казну окривљеном је урачунато време проведено у притвору од 16.05.2013. године до 24.07.2014. године, као и време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 24.07.2014. године па надаље, до упућивања на издржавање казне затвора на коју је осуђен.

Истом пресудом, на основу члана 246. став 7. КЗ од окривљеног С.М. одузета је опојна дрога, и то кесица са 19,88 грама ..., пакет у облику ваљка облепљен жутом селојтеп траком са 271,63 грама ..., наранџаста кеса са натписом Н. у којој се налазио пакет у облику ваљка облепљен жутом селојтеп траком са 369,17 грама ..., најлон кеса са 8,92 грама ..., 3 најлон кесе плаве боје, са 794,28 грама ..., те пакетић од најлона са 0,77 грама ..., а што укупно износи 1.434,85 грама ...

На основу члана 91. и 92. КЗ, од окривљеног С.М. одузета је и противправна имовинска корист и то новац у износу од 5.940,00 динара, као и страни новац у износу од 20 евра, а на основу члана 87. КЗ окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци првостепе пресуде.

Окривљени С.М. је на основу члана 268. ЗКП обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 21.100,00 динара као и пушал у износу од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.1388/14 од 24.12.2014. године, уважавањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду, пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.102/14 од 24.07.2014. године преиначена је у погледу одлуке о кривичној санкцији у односу на све окривљене, при чему је окривљени С.М. због кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, због којег је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од три године и четири месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, као и време на издржавању мере забране напуштања стана, док је жалба браниоца окривљеног С.М. одбијена као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда (при чему је првостепена пресуда погрешно означена као пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.45/14 од 08.09.2014. године), захтев за заштиту законитости поднео је окривљени С.М. преко браниоца – адвоката М.Л., због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног С.М., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС" бр.72/11 и 121/2012), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац. Одредбом става 3. истог члана, прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

У конкретном случају, захтев за заштиту законитости, поднео је окривљени С.М., преко браниоца – адвоката М.Л.

Међутим, захтев за заштиту законитости не садржи ни печат, а ни потпис браниоца окривљеног – адвоката М.Л., већ само меморандум одштампан на првој и последњој страни захтева, док пуномоћје није прецизно формулисано, обзиром да не садржи податак у вези са којим поступком и под којим бројем је

окривљени дао овлашћење адвокату да га заступа пред Врховним касационим судом.

Како се, дакле, не може са сигурношћу утврдити да је окривљени преко браниоца – адвоката М.Л. поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, обзиром да захтев не садржи ни печат а ни потпис браниоца, при чему ни пуномоћје није прецизно формулисано, а код чињенице да у смислу одредбе члана 485. став 1. ЗКП окривљени може захтев за заштиту законитости поднети искључиво преко свог браниоца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен, налазећи да је поднет од стране неовлашћеног лица.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП ("Службени гласник РС бр. 72/11 ... 55/14), донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.